

TORONYIRÁNY

XIX. 38.

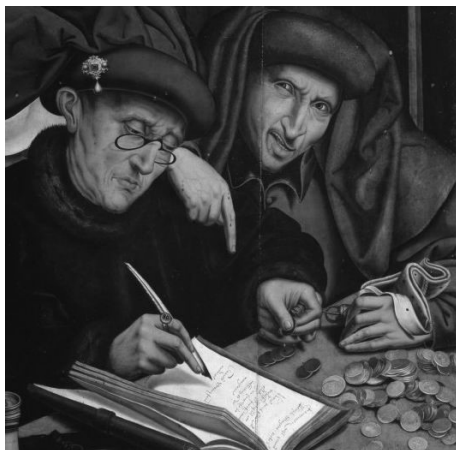
2025. szeptember 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 25. vasárnap

Szeptember 24. Szent Gellért püspök és vértanú

Mi legyen a hívő keresztény ember magatartása az anyagi javakkal szemben?

Jézus válasza erre a nehéz kérdésre röviden: okosság és hűség. Okosságra, sőt ügyességre van szükség, hogy a magunk és közösségünk javára, mint „intézők”, a legértékesebb és legnagyobb eredményt hozzuk ki az anyagiakból. A világ ugyan az ember gondjára van bízva, tehát Isten akaratából ura és birtokosa vagyunk a világnak, de – sorsunkat tekintve – mégiscsak használói, intézői vagyunk a világnak. Egyetlen úr van – hitünk szerint – az anyagiak fölött is: a Teremtő Isten. Ő szabta meg a mulandó javak célját és értékét, amikor az örök javak elnyerésére rendelte azokat. Benne, minden ember egyetlen Atyjában, az ő szándékában találjuk meg minden anyagi dolog felhasználásának értelmét és módját. Ő a világ igazi birtokosa, mi csak használói és intézői vagyunk. S ezért hűséggel tartozunk kezelni az emberiség egyetemes üdvösségére (vö. szentlecke!) szolgáló anyagi javakat. Nem önzően, csak a magunk érdekeit nézve (ez lenne a világi okosság!), hanem mindig az üdvösséget és mások javát is szolgálva, abban a tudatban, hogy nem vagyunk örök birtokosai a világnak (ez a keresztény okosság!). Így épülnek bele, éppen a mi hűséges szolgálatunk és kezelésünk által az anyagi világ értékei az örök életbe, - a mi személyes közreműködésünkkel.

Az anyagi javak birtoklása és a világ építése sosem volt közömbös dolog a keresztények számára. Krisztus követői minden anyagi dologban az üdvösség eszközét és „lehetőségét” látták. S az evangélium által felhívást kaptak arra, hogy ezzel is szolgálják a saját és a közösség üdvét, „örök jólétét”.

A krisztusi szemléletben tehát nem ellenkezik egymással az okosság és a hűség. Felelősek vagyunk az anyagi világért, akár egyéni, akár közös javakról van szó, hogyan birtokoljuk és kezeljük: Isten terveihez és szándékához hűségesen vagy Isten akaratára ellenére?

Jézus azt akarja, hogy urai legyünk a „mammonnak” és ne szolgálj.

A szentmise olvasmányai

- 1. Ám 8,4-7** A próféta keményen ostromozza a társadalomban vélt, vagy valós erőfölényben élőket, akik gátlástalanul kizsákmányolják a szegényeket, gyengébbeket.
- 2. 1Tím 2,1-8** Isten azt akarja, hogy az egyetlen közvetítő, az ember Krisztus Jézus által mindenki üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére.
- 3. Lk 16,1-13** Jézus okosságra és hűségre buzdítja követőit.

A hűtlen intéző

Jézus a tanítványaihoz fordul. A következő tanulságos történettel elsősorban őket akarja oktatni. A 15. fejezetben elmondott három példabeszéd címzettjei a farizeusok és az írástudók azonban a háttérben továbbra is jelen vannak, hiszen a 14. versben az ő reakciójukról olvashatunk majd. A példabeszéd első mondata megismertet bennünket a főszereplővel, aki nem az első helyen említett gazdag ember, hanem annak a vagyonkezelője. A példabeszéd alaphelyzete az akkori galileai körülményeknek felel meg. A távol élő, sok esetben külföldi nagybirtokosok vagyonkezelőkre bízta birtokukat. A vagyonkezelők elég nagy szabadsággal köthettek üzleteket, adhattak hiteleket és kereskedhettek. A példabeszédben szereplő intézőt azzal vádolják be uránál, hogy „eltékozolja” vagyonát. Érdekes, hogy a vádban ugyanaz az ige (diaszkorpidzein = eltékozozni) szerepel, mint az előző példabeszédben (15,13) a tékozló fiú életmódjával kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy a nagybirtokos azonnal helybenhagyja a vádat, s a vagyonkezelőnek nem teszi lehetővé a védekezést. Egyszerűen felszólítja őt, hogy számoljon el tevékenységével – beleértve a különféle okmányokat -, s közli vele, hogy nem maradhat tovább a vagyonkezelői tisztségben. Az elszámolás minden bizonnyal a megbízatás más személynek való átadását készíti elő.

A felszólítás után az intéző gondolkodni kezd jövőjéről. Arra nem is gondol, hogy védekezzék, és a vádak hamisságát kimutassa. Ebből arra lehet következtetni, hogy alapjában véve az ellene felhozott vádak helytállóak, s maga a vagyonkezelő is tisztában van ezzel. Figyelme immáron kizárólag arra irányul, hogy az elbocsátás után valamilyen formában biztosítsa maga számára a megélhetést. Monológ formájában veszi számba a lehetőségeket: vagy dolgozik, vagy koldulni kezd. Kemény fizikai munkára nem tartja magát alkalmasnak, a koldulás viszont túl megalázónak tűnik számára. A hosszabb töprengés után végül is megtalálja a megoldást. Jézus nem részletezi a vagyonkezelő tervét, de már a monológ záró mondatából sejteni lehet, hogy mások jóindulatát szeretné magának megszerezni, hogy szükség esetén befogadják őt házukba. A terv mibenléte a kivitelezés elbeszélésekor válik világossá; urának adóssait kívánja barátaivá tenni az intéző. Egyenként magához hívja őket, s engedményeket tesz nekik. Az adósok vagy bérlők, akik a termés egy részét, mint bérleti díjat voltak kötelesek beszolgáltatni, vagy pedig nagykereskedők, akik meghatározott árumennyiséget kaptak kölcsönbe.

Csanád Béla

Jézus két példán mutatja be a vagyonkezelő ravasz és csalárd eljárását. Az adósság mennyiségére vonatkozó kérdések nem informatív jellegűek, hiszen az adóslevelek a vagyonkezelőnél voltak, aki pontosan utánanézhetett a dolgoknak. A kérdéseket inkább szemléltető eszközként kell felfognunk, amely a hallgatót, illetve az olvasót kívánja az eseménybe közvetlenebbül bekapcsolni. A görög szövegben olyan mértékegységek olvashatók, amelyek akkoriban Palesztinában használatosak voltak. 100 batus olaj 36,5 hl-rel egyenlő, 100 korus búza pedig 364,4 hl-nek felel meg. Az intéző az első adósnak 50 százalékos engedményt tesz. Az adóslevelet maga a bérlő vagy kölcsönző állította ki, majd átadta azt a hitelezőnek megőrzésre. A jelen esetben az intéző kiadja az adóslevelet, hogy az adós megváltoztassa az adatokat, vagy pedig új adóslevelet állíttat ki vele. A második esetben az engedmény kisebbnek tűnik: csak 20 százalék. Viszont figyelembe vehetjük, hogy jóval nagyobb mennyiségű és olcsóbb áruval van itt szó. J. Jeremias (Jézus példázatai, 132. o.) a korabeli árak alapján arra a következtetésre jutott, hogy mindkét adós nagyjából ugyanazon mértékű kedvezményt kapott (kb. 500 ezüstdénár). A példabeszéd egészében az engedmény mértékének természetesen nincs különösebb jelentősége. A hangsúly a vagyonkezelő határozott és furfangos eljárásán van, amellyel az adósokat lekötelezi magának.

A 8. vers a szakasz legvitatottabb pontja. Nem világos ugyanis, hogy a mondat a példabeszéd részét alkotja-e még, vagy pedig annak az értelmezését Jézus részéről. A probléma alapjában véve az „úr” (küriosz) szó értelmezésével áll összefüggésben. A főnév a példabeszédben több esetben is a vagyonkezelő urát, tehát a nagybirtokost jelölte (3., 5. v.) Első olvasásra mindenképpen az lehet a benyomásunk, hogy a 8. versben is a nagybirtokos kommentálja elbocsátott intézőjének az eljárását. Ezen értelmezés azonban komoly nehézségbe ütközik: Hogyan dicsérheti a példabeszédben szereplő gazdag azt a személyt, aki jelentős mértékben megkárosította őt? Egyes exegéták (I. H. Marshall, J. A. Fitzmyer) ezt a problémát azzal oldják meg, hogy az 5-7. versekben bemutatott eljárást nem csalásként értelmezik. Szerintük a vagyonkezelő azt a kamatot engedte el, amelyet a termékek kölcsönzésekor ő maga szabott ki saját hasznára. Ennek következtében a nagybirtokos nem szenvedett kárt, az intéző csupán saját jutalékáról mondott le. Ezt a magyarázatot nem tartjuk meggyőzőnek, mert a kamat említésével olyan szempontot olvas bele a példabeszédbe, amely abban nem szerepel. Emellett aligha gondolható, hogy olyan valaki, aki előzőleg hűtlenül kezelte urának vagyonát, éppen az elbocsátás előtt törekedett volna arra, hogy meg ne károsítsa őt. Ha az „úr” szót a nagybirtokosra vonatkoztatjuk, akkor a „dicséretet” legfeljebb ironikus értelemben foghatjuk fel: a gazdag ember kénytelen elismerni, hogy intézője még az elbocsátás előtt is túljárt az eszén.

Az említett probléma miatt az exegéták többsége az „úr” (küriosz) alatt magát Jézust érti, aki a példabeszéd befejezése után megdicséri a vagyonkezelő eljárását. A mondat így nem a példabeszéd része, hanem az evangélista megjegyzése. Az „Úr” cím Jézusra vonatkozólag gyakori Lukács evangéliumában, főleg azokban a szakaszokban, amelyek az evangélista egyéni forrásából (SLK) valók, (vö. 7,13; 10,1, 41; 11,39; 12,42; 17,5 köv.) Külön említést érdemel a 18,6, amelyben az igazságtalan bíróról szóló példabeszéd elmondása után, Lukács a következő módon vezeti be a történet alkalmazását: „Az Úr (küriosz) így szólt.” Ezen a helyen nem lehet kétséges, hogy Jézusról van szó. Ha a 8. versben Jézus kommentárját látjuk, az a kérdés merülhet fel bennünk, hogyan dicsérheti Jézus a vagyonkezelő csalárdnak minősülő, és alattomosnak tűnő eljárását. A dicséret semmiképpen sem az erkölcstelen cselekedetre vonatkozik. A „hamis intéző” kifejezés egyértelműen elmarasztaló ítéletet ad a kérdéses személyről, és jelzi, hogy az elismerést nem a konkrét kivitelezésre kell értenünk. A dicséret kizárólag az intéző „okosságának” szól. Annak tudatában, hogy elveszti az állását, felismerte, hogy biztos megélhetése érdekében cselekednie kell. Határozottan tudott döntenie és cselekednie a végorában. Hasonló határozottságra lenne szükségük Jézus hallgatóinak (és az evangélium olvasóinak) is, hiszen nekik nem a földi megélhetésük, hanem az üdvösségük forog kockán.

Kocsis Imre

Bízzatok a szeretetben

Kis kézikönyv tudatos szülők számára (8.)

Első rész

Ne bántsátok a gyermekeket!

Tíz érv, hogy miért ne verjük gyermekeinket

Mikor kell megverni a gyermeket? Soha! Ha ütésekre kerül a sor, az a felnőtt számára mindig kudarc, a gyermek számára pedig rossz viselkedési modell. Paolo Crepet ezt mondja: „Még a legszelídebb szülőnek is eljárhat a keze, és ez sajnálatos módon mindig azt jelenti, hogy képtelenek vagyunk megértők lenni és nevelni. Gondoljunk csak bele, ha rácsapunk egy nem működő rádióra, az javít rajta valamit?” Ha gyermekünk durcáskodásával és szemtelenkedésével felidegesít bennünket, ahelyett, hogy lekevernénk neki egy pofont, próbáljuk meg türtőztetni magunkat, próbáljuk megérteni, mit akar jelezni a gyermek viselkedésével, próbáljuk meg elfogadni tiltakozását, és közösen keressük a lehetséges megoldásokat.

1. Ha verjük a gyermekeket, azzal azt segítjük elő, hogy erőszakos emberek válnak belőlük.
2. A büntetés azt az üzenetet hordozza magában, hogy helyes dolog bántani a nálunk kisebbet és gyengébbet. Vagyis a gyermek azt a következtetést vonja le, hogy szabad erőszakosnak lennie a kisebb gyerekekkel szemben.
3. A gyermekek a szülők példájából tanulnak. Ha nem látják, a szülők hogyan néznek szembe problémáikkal és hogyan oldják meg azokat kreatívan, akkor hogyan fejlődhetne ki bennük ez a képesség?
4. Salamon király könyvében, a Bölcsességek könyvében csak egyszer kerül említésre a vessző a gyermekekkel kapcsolatban. De a király ezen nevelési módszerének negatív hatása volt saját fiára, Roboámra is. Jézusnál a gyermekek közel voltak Istenhez, és szeretetet kértek, nem büntetést.
5. A büntetések veszélyeztetik a szülők és gyermekek közti derűs szeretetet, hiszen senki sem tudja igazán szeretni azt, aki őt fizikai vagy pszichológiai értelemben bántja. Akkor is, ha sikeresnek tűnik a büntetés, csak azt ériük el vele, hogy a gyermek tettet, hogy „jó”, mert fél. Ha „tettetjük, hogy jók vagyunk”, mert félünk, az soha nem vezethet békés társadalmi élethez.
6. A harag, amelyet nem engedünk kifejezni, belsővé válik. Azoknak a gyermekeknek a „jó viselkedését”, akik ilyen büntetéseket szenvedtek el, a szülők és a társadalom később drágán megfizeti.
7. A fenékre és az erogén zónákra mért ütések köztes érzést keltenek a fájdalom és az erotikus öröm között, és ez a jövőben, felnőtt korában a gyermek számára problémákat okozhat.
8. Az ütések fizikai károsodásokat is okozhatnak.
9. Előbb vagy utóbb, ha nem veszik figyelembe alapvető szükségleteit, a gyermek minden esetben betegséggel, vagy destruktív viselkedéssel válaszol. Arra van leginkább szüksége, hogy szeretetet kapjon, és a szülei megértők legyenek vele.
10. A büntetések elvonják a gyermek figyelmét az érzelmi problémákról és helyzetekről. Teljes belsőjével a fájdalom, félelem, harag és bosszú érzéseire koncentrálna. Így megfosztjuk attól a lehetőségtől, hogy kreatívan oldja meg problémáit. A szülők, ha verik a gyermeket, nem ragadják meg az alkalmat arra, hogy a gyermekkel közösen oldják meg a problémákat, megmutatván neki, hogyan kell szembenézni a nehézségekkel. A szerető támasznyújtás lehet az egyetlen eszköze annak, hogy egy igazán őszintén együttműködő viselkedésmintát adjunk át a következő generációnak.

Jan Hunt

Határozottság és gyengédség: mindig együtt

A nevelés hasonlít az autózvezetéshez: szükség van egy gázpedálra (gyengédségre), és egy fékre is (határozottságra): máshogy nem lehet az élet útjait járni. A gyengéd szeretet nagy erőt igényel: az erős szeretet pedig sok gyengédséget! Megtartani a helyes egyensúlyt a nevelésben egyáltalán nem könnyű feladat! „Csak annak van joga javítani, aki szeret” – mondja Tagore, az indiai költő. A szülők gyakran csak az egyik oldalt hangsúlyozták, néhány dologban (pl. az iskolai eredmények) keménynek és követelőzőnek mutatkoznak, az élet más, kevésbé fontos területein pedig lazának, engedékenynek.

1. „Tilos tiltani – mondja egy 68-as szlogen. Tudjuk, mi lett a vége. Szeretni nem azt jelenti, hogy azt gondoljuk, tilos tiltani. „A gyermeknek olyan valakire van szüksége, aki erősebb nála, nem pedig olyan emberre, aki letérdepel előtte! Az engedékenységnak annyi köze van a szeretethez, mint az ecetnek a borhoz.” (Giuseppe Pellegrino)
2. A szeretet nem túlzásokat jelent! A gyermek sokszor többet tanul abból, ha ön maga kevésbé jól csinál meg valamit. „Semmi sem rosszabb a gyermeknek, mint amikor azt érzi, hogy az édesanyja és az édesapja teljesen neki áldozzák magukat, hogy >>helyette<< élnek.” (Bruno Bettelheim)
3. „Az, hogy meghallgatjuk gyermekeink kéréseit, még nem jelenti, hogy kötelesek vagyunk teljesíteni azokat.” (Jean Monbourquette) „Nem hiszem, hogy mindent el szabad fogadni, amit a gyermek csinál, hanem magát a gyermeket kell elfogadni.” (Bruno Bettelheim)
4. A nemekre olyan szükség van, mint az igenekre. Ha megmagyarázzuk, érthetővé tesszük őket, fontosak lesznek a gyermeknek. Nemet mondani (indokoltan, megmagyarázva) igeneink jelentését is megerősíti. Azonban különböző módjai vannak, hogy hogyan mondjuk ezt a „nemet”. „A tiltást határozott szeretettel kell kifejezni. El kell kerülni az olyan magatartásokat, amelyek megalázzhatják vagy megsérthetik a gyermeket.” (Mária Rita Parsi)
5. A gyermeknek határozott vezetőre van szüksége: ha ezt nem találja meg szüleiében, boldogtalannak érzi magát. „Autós kifejezésekkel élve a gyermekek a motor, a szülők pedig a kormány.” (Benjamin Spock) Minden szülő mondhatná: „Méltó vagyok rá, hogy gyermekem irányítójá legyek. Ha én nem bízom magamban, gyermekem kiből fog bízni?” (Máriateresa Zattoni – Gilberto Gillini)
6. „Ha egyszer negyven évesek vagytok, ne úgy viselkedjétek, mintha tizenhat évesek lennétek. Szülőként viselkedjétek, ne haverként.” (Charles Galea)
7. „Kevés dolog segíti jobban az egyén fejlődését, mint az, hogy felelősséget bízunk rá, megértetjük vele, hogy számítunk rá.” (R. T. Washington) „Sokszor szeretetteljes, segítő közömbösségre van szükség.” (Marcello Bernardi)
8. „A bölcs szülő hagyja, hogy gyermekei kövessenek el hibákat. Nem baj, ha egyszer-egyszer megégetik a kezüket.” (Gandhi)
9. „Fontos, hogy minden családban megadasson a lehetőség a gyermeknek, hogy megismerje a halál fogalmát: pedagógiai kifejezésekkel élve ez olyan, mint az életnek egy komoly tanórája.” (Máriateresa Zattoni – Gilberto Gillini)
10. „Ha gyermeked nem gyűlölt legalább egyszer az életben, nem voltál igazi szülő.” (Antonio Mazzi)

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Irodalom és a gyermekek

A gyermekirodalom, az irodalomnak külön fejezete. Értékrendjét sajátosságosan ekként is mérhetjük: keresztény eszmeiségű gyermekirodalom. Mostanában gyakorta szóba jön, pedig a vizuális (képi) kultúra előbb jár az érdeklődésben. Lehet, hogy éppen ezért kap – szokatlanul is – „rangot” a könyv a pedagógiában, a nevelésben ugyanis a kettő – ha igényességről beszélhetünk – elválaszthatatlan.

A kérdés, mit olvasson a gyermek, akként vethető fel, hogy milyen gyermekekről van szó: akiknek a szülei úgy vélik, kimondottan az eszmei elköteleződés vezeti őket a könyvek megválasztásában, s akkor egyértelmű a döntés, vagy olyanokról, akiket csupán az irodalmi érték irányít. Ez utóbbiak lehet, hogy jobban járnak, hiszen a szépirodalmiság társulhat olyan eszmei tartalommal, amelynél különben el sem lehet képzelni, s még ez is izgathatja a különben evangéliumi igazságokban járatlant: - Ilyesféléiről eddig nem olvastam, még nekem is mond valamit, tehát a gyerek csak gazdagodik, ha elolvassa. Így lothatja be magát a gyermekszívekbe az az irodalmi gondolkodás, amit valóban kereszténynek mondhatunk. A kezembe került egy röpke tanulmány a keresztény erkölcs és a gyermekirodalom kapcsolatáról (Gombos Péter: Utazás Narniától Fantáziáig), benne könyvajánlatok, megjegyzések, például: „Keresztény- és ifjúsági irodalomnak jelen esetben azokat az irodalmi alkotásokat tekintem, amelyek keresztény szerzők tollából születtek, s bár címetzettjei nem feltétlenül vallásos gyerekek, a regények, mesék, novellák értékrendje egyértelműen a krisztusi tanításon alapul.” Egyetlen szerzőt hadd említsek: Patricia M. St. Johnét, s Nyomok a hóban („rongyosra olvasott”) ifjúsági művét; az író minden könyvének gyermekek a hősei, akik „tanulságos kalandok után” elfogadják Krisztus tanítását, annak hétköznapiakra szóló alkalmazását.

Persze itt is fölmerülhet a didaktikus megbélyegzés, az a hiba, amely szájbárágós mese kapcsán vonja le a tanulságot. Hasonlót tapasztaltam magam is az olasz Bruno Ferrero valamelyik könyvének fordításakor: a jézusi példabeszédek sajátos módszerével él a szerző, de a végén a hitoktatásban ismert magyarázatokkal. A könyv így hitoktatási segédkönyvként alkalmazható. Sok ilyen kiadványt ismerünk, a szépirodalmi igényű könyvek közt is számottevő az efféle. Ezért teljesen egyetérthetünk az említett Gombos-írással, amely elkülöníti a két területet: vannak értékes alkotások (melyek kevésbé mondhatók szépirodalomnak) irodalmi eszközökkel, s vannak klasszikus művek. Ami az itthoni keresztény gyermekirodalmat illeti: javarészükből háttérbe szorulnak az irodalmi értékek, prioritást a tanítói szándék kap. „E regényeknek más helyet kell kapniuk a keresztény gyermek életében, mint a gyermekirodalom klasszikussá vált műveinek” – vonja le a következtetést a tanulmány írója, és hozzáfűzi, hogy a szülő és a pedagógus, ha a gyerek kezébe könyvet akar adni azzal a szándékkal, hogy az szórakoztasson is, meg segítse elő a lelki épülést, válasszon, s ne keverje össze a kétféle irodalmat: adjon komoly etikai tartalmú szépirodalmat, meg igényes tanító-irodalmat, és segítsen a gyermeknek abban, „hogy – ésszerű keretek között – az irodalom minden alkotására nyitott legyen, s minden műben keresse a számára, számunkra elfogadható értékeket”. Ennél aligha lehet jobb „receptet” ajánlani.

† Tóth Sándor

hírek információk

A mára három részre szakadt egyházmegye első püspökének, Szent Gellértnek ünnepére készülve a Temesvári Egyházmegye, a Nagybecskereki Egyházmegye és a Szeged-Csanádi Egyházmegye ifjúsági csoportjai, papjai és püspökei szeptember 20-án az ősi székhelyre, Őcsanádra zárandokoltak, és délután ünnepi szentmisén vettek részt.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 18. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, Szent Gellért vértanú ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 21-től 30-ig tartó hangversenysorozaton neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban rendezendő hangversenyek, kamarazenekari koncertek és előadások ingyenesen látogathatók, kivéve a ma esti, a Korábban Érkeztem Alapítvány koncertje. A fesztivál részletes programja a szentgellertfesztival.hu világhálós oldalon olvasható.

A CsaládEgyetem 12. tanévének első őszi előadását szeptember 23-án, kedden 18 órától tartják a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.). „Minden fontosabb annál, ami mindennél fontosabb – Összeomlás, polikrízis, mélyalkalmazkodás” címmel Stumpf-Bíró Balázs tart előadást a közeljövő várható társadalmi és környezeti változásairól, valamint az ehhez szükséges tudatos alkalmazkodásról. Az előadó a Cassandra Program társalapítója, a Deep Adaptation (Mélyalkalmazkodás) mozgalom hazai képviselője, a Betyáros Világ podcast alkotója, aki a Pannon Egyetemen a globális polikrízis jelenségét kutatja. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja csendes imádságra várja a híveket az SZTE Nőgyógyászati és Szülészeti Klinikánál Szegeden szeptember 24-e és november 2-a között, szerdai napokon 9 és 17 óra között csatlakozva a 40 Nap az Életért nemzetközi célzott életpárti kampány őszi eseményeihez. Célja, hogy ima, bőjt és békés jelenlét révén ráirányítsa a figyelmet arra, hogy az élet a fogantatással kezdődik. (Bővebb információ a kezdeményezésről: www.40napazeletert.hu) A szegedi esemény részletei a kihelyezett plakáton találhatóak, a részvételre való feliratkozás a pasztoralis.hu honlapon lévő űrlap kitöltésével lehetséges.

A CsaládKözPont immáron a CsaládEgyetem 12. tanévéit indítja. Az első előadás szeptember 23-án, kedden 18 órakor kezdődik a szegedi Katolikus Ház dísztermében „Minden fontosabb annál, ami mindennél fontosabb - Összeomlás, polikrízis, mélyalkalmazkodás” címmel. Az előadó Stumpf-Bíró Balázs összeomlástudományi, a Cassandra Program társalapítója, a Pannon Egyetem Környezettudományi Doktori Iskolájának kutatója.

„9 hónap az Életről” címmel 16 és 30 év közötti fiatal felnőtteknek indít kurzust az emberi élet értékéről, fejlődéséről és védelméről a CsaládKözPont az Együtt az Életért Egyesülettel együttműködésben. 9 hónapon át havonta egy csütörtök este találkozik a csoport. Az első alkalom szeptember 25., csütörtök 18 óra, helyszín a szegedi Katolikus Ház (Dugonics tér 12.). A kurzusra előzetes jelentkezés szükséges a pasztoralis.hu oldalon található űrlap kitöltésével.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye közössége szeptember 27-én, szombaton a Székesegyházban 18 órai kezdettel bemutatott ünnepi szentmisében emlékezik meg az egyházmegye első püspökéről, Szent Gellértről az egyházmegye alapításának 995. évfordulója alkalmából.

A kétsopronyi Szent István Király-templom felújításának befejezte alkalmából szombaton, szeptember 27-én 11 órakor szlovák nyelven celebrál ünnepi szentmisét és mond homíliát Jozef Haľko, pozsonyi segédpüspök.

A Szeged-Tarjánvárosi Szent Gellért templom felszentelése 50 évvel ezelőtt történt. Építését Singer Ferenc plébános vezette. Ez a Kádár-korszak első, városban épült temploma volt. Az 1975-ben Udvardy József püspök által felszentelt templom nem csak új épület lett, hanem az egyházközség lelki otthona is, amelyben mindmáig intenzív közösségi élet folyik. A jubileumi hálaadó mise és ünnepség a Tátra téri templomban szeptember 28-án, 10 órakor kezdődik. Ezt a szentmisét az EWTN TV (volt BONUM TV) élőben fogja közvetíteni. Az ünnepi szentmise után 7 új plakett kerül fel a templomkapura, melyek az alapító, valamint az elhunyt akolitusoknak állítanak emléket. Az ünnepi szentmise után a Tátra téren szeretetvendégség lesz, melyre a jelenlévőket szeretettel várják szervezők.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia 800 éves jubileumának keretében „Felsőváros műveltsége, szerzetesi és ipari kultúrájának értékei-emlékei” címmel tart előadást Kiss Norbert egyháztörténész október 2-án, 18 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

A Belvárosi Plébánián tartott szentségi felkészítőkre, az elsőáldozásra vagy bérmelekosra plébánia honlapján található űrlapokon lehet jelentkezni (<https://fogadalmitemplom.hu>).

A szentségi felkészítőkön túl, plébániai hittancsoport is indul az alsó tagozatos gyermekek számára, melyre szintén a plébánia honlapján található űrlapon lehet jelentkezni.

Vallástalanok számára hirdet beszélgetési alkalmat az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia, vagyis a nem hívőket hívják és várják a Torontál téri templom melletti nagyteremben. A kétheti rendszerességgel, szerda esténként találkozó Kérdőjel csoportban az érdeklődők feltehetik a hitéletet érintő kérdéseiket, és a vallásukat gyakorlók igyekeznek megválaszolni. További információ és regisztráció a www.ujszegedplebania/kerdojel.

Azon felnőttek, akik a keresztény beavató szentségekben nem részesültek, vagy ha meg is keresztelték őket, mostanáig nem gyakorolták a hitéletet, de már megérett bennük az elhatározás a szentségek felvételére, azokat a Katekumenek csoportjába várják minden szerda 19 órától Újszegeden (Torontál tér 4., bejárat a Liget felől).

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.